

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 39925

Kl. 81 c, 4

Jerzy Dawidowski

Siedlce, Polska

Rozkładana skrzynia drewniana, np. używana do pakowania przedmiotów

Patent trwa od dnia 12 września 1953 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest rozkładana drewniana skrzynia do pakowania przedmiotów, np. składająca się z dwóch ścian czołowych (czoł), dwóch boków, dna i wierzchu, której, w przypadku złożenia, poszczególne części łączone są na specjalne okucia, a mianowicie zaczepy, klamry i zatrzaski dźwigniowe.

Łączenie tych części odbywa się sposobem stopniowego „zawijania” boków, dna i wierzchu naokoło czoł i wzmocnienia ich specjalnymi okuciami.

Skrzynie według wynalazku są wygodniejsze w stosowaniu od znanych skrzyń rozbiegalnych, gdyż łatwiej dają się składać i rozkładać, a zastosowanie żelaznych okuć w dużym stopniu likwiduje wpływy atmosferyczne.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniiony na rysunkach, na których fig. 1 i 2 przedstawiają zaczep do klamry w dwóch rzutach, fig. 3 i 4 — klamrę w dwóch rzutach, a fig. 5 i 5a — zatrzask dźwigniowy, fig. 6, 7 i 8 — podwójny zatrzask dźwigniowy w trzech rzutach, fig. 9 — skrzynię w stanie złożonym z desek, połą-

czonych listwami i fig. 10 — skrzynię z wycięciami po wewnętrznej stronie boków.

Jak wspomniano, skrzynia może być dwójakiego rodzaju budowy:

a) skrzynia A (fig. 9) składa się z desek połączonych listwami, do których przymocowane są okucia i

b) skrzynia B (fig. 10) z wycięciami, tj. rowkami po wewnętrznej stronie boków, dna i wierzchu oraz z czołami, których listwy odsunięte są od brzegów na odległość, równą głębokości rowków, a brzegi są lekko ścięte tak, że w przekroju bocznym posiadają trapez. W tym przypadku okucia umieszczone są obok listew tylko na zewnętrznej stronie boków dna i wierzchu, czoła zaś bez żadnych okuć, w razie zaś potrzeby zamknięcia skrzyni B zamocowywane są w rowkach.

Wspomniane rowki mają szerokość większą od 1—2 m/m od grubości desek czoł, głębokość zaś, zależnie od grubości desek boków, dna i wierzchu w granicach od 2—5 m/m; rowki umieszczone są w odległości równej 1 do 1,5 grubości desek czoł od brzegów desek

boków, dna i wierzchu, a w przekroju bocznym mogą mieć kształt prostokątny lub trapezowy.

Okucia są wykonane z blachy żelaznej różnej grubości i mogą być różnej wielkości, zależnie od wymaganej mocy połączeń oraz wytrzymałości drewna. Okucia przymocowuje się do elementów skrzyni w dowolny sposób — na gwoździe, wkrety do drzewa, na śruby z nakrętką lub nitę z podkładką. Okucia najlepiej przymocować w pobliżu narożników oraz listew, które ochronią je przed uszkodzeniem.

W przypadku zbyt długich skrzyń obie krawędzie dna oraz jedną krawędź wierzchu łączy się z krawędziami boków na 3 lub więcej par klamer i zaczepów, a drugą krawędź wierzchu z krawędzią boku łączy się na odpowiednią ilość zaczepów i zatrzasków.

Aby uniknąć przypadkowego otworzenia się zatrzasków przez otwory wywiercone w bokach zatrzasków przewleka się zwykły drut, którego końce skręca się, a w razie potrzeby można na nie nałożyć plombę.

Okucia do łączenia części drewnianych skrzyń A i B składają się z zaczepów 1 (fig. 1) o postaci płaskowników, zaopatrzonych w otwory na gwoździe, śruby lub nitę, którymi przybija się zaczep do drewna. Zaczep 1 jest wygięty łukowo pod 180° na końcu tak, że tworzy rodzaj haczyka, zahaczającego o kłamrę 2 z drutu, wahlwie osadzoną również na płaskowniku umocowanym na krawędziach skrzyni A. Do zaciskania jednej części skrzyni A względem drugiej używany jest dwuramienny zatrzask dźwigniowy, którego jedno ramię 4 jest umocowane np. na boku skrzyni, drugie zaś 5, dające się obracać w punkcie obrotu, stanowi wahlwią kłamrę służącą do zaczepienia o zaczep 1 (fig. 5).

Kłamra (fig. 3 i 4) może być również innej budowy.

Przechylając tę ruchomą dźwignię, naciąga się zaczep 1 z deską boku i po złożeniu obu dźwigni zamocowuje się je drutem oraz w pewnych przypadkach plombą (fig. 1, 2, 3, 4, 5).

Produkcja skrzyń B jest prawie o $1/3$ tańsza aniżeli skrzyń A, na skutek czego należy używać przeważnie tej skrzyni B, posiadającej wewnątrz jej części wspomniane rowki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Rozkładana skrzynia drewniana, np. używana do pakowania przedmiotów, której oddzielne boki, ścianki czołowe (czoła), dno oraz wierzch przy składaniu są łączone za pomocą okuć, znamienna tym, że boki, dno i wierzch są mocowane do czoł, tj. zawijane naokoło wnętrza skrzyni i łączone przy pomocy specjalnych okuć.
2. Rozkładana skrzynia drewniana według zastrz. 1, znamienna tym, że okucia stanowią zaczepy (1) o postaci płaskowników z wygiętymi łukowo pod 180° końcami, umocowane na każdej krawędzi skrzyni (A), składającej się z desek, połączonych listwami i zahaczające o kłamry (2) z drutu, wahlwie osadzone na płaskownikach.
3. Rozkładana skrzynia drewniana według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada zatrzaski o dwóch przechylnych ramionach (4, 5), na których jest osadzona kłamra, zaciskająca zaczep (1) na tej skrzyni (A), przy czym zaczep (1) naciąga części skrzyni (A), a oba ramiona po złożeniu ich zabezpiecza się drutem, zaopatrzonym np. w plombę.
4. Odmiana skrzyni według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada po wewnętrznej stronie boków, dna i wierzchu — rowki o lekko ściętych brzegach, tj. np. o przekroju trapezowym, w których zamocowane są czoła, okucia zaś, mianowicie zaczepy (1) kłamry (2) oraz zatrzaski (4, 5), są umieszczone na czterech krawędziach boków, dna i wierzchów obok listew tych części skrzyni (B).

Jerzy Dawidowski

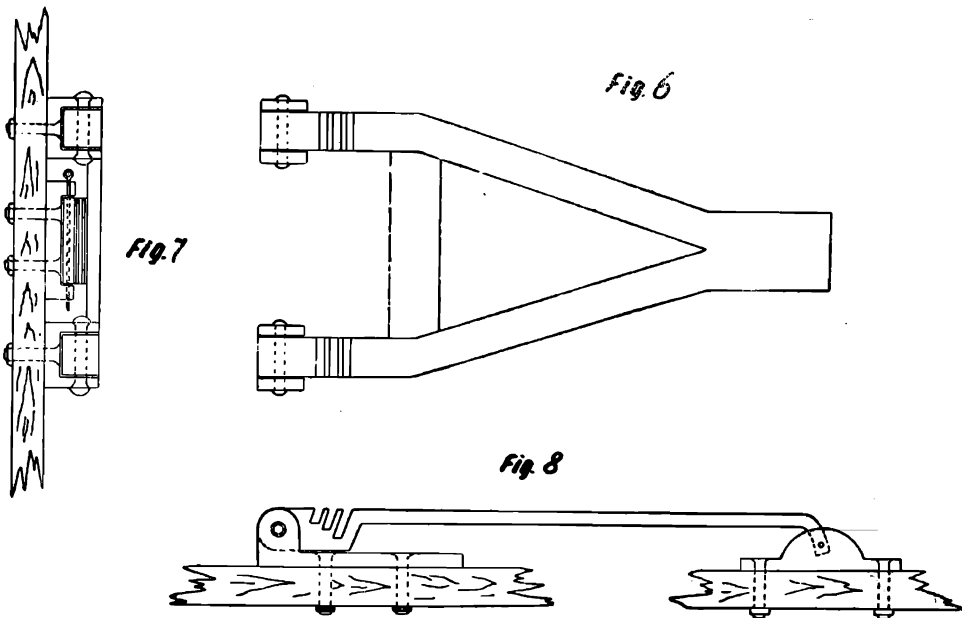
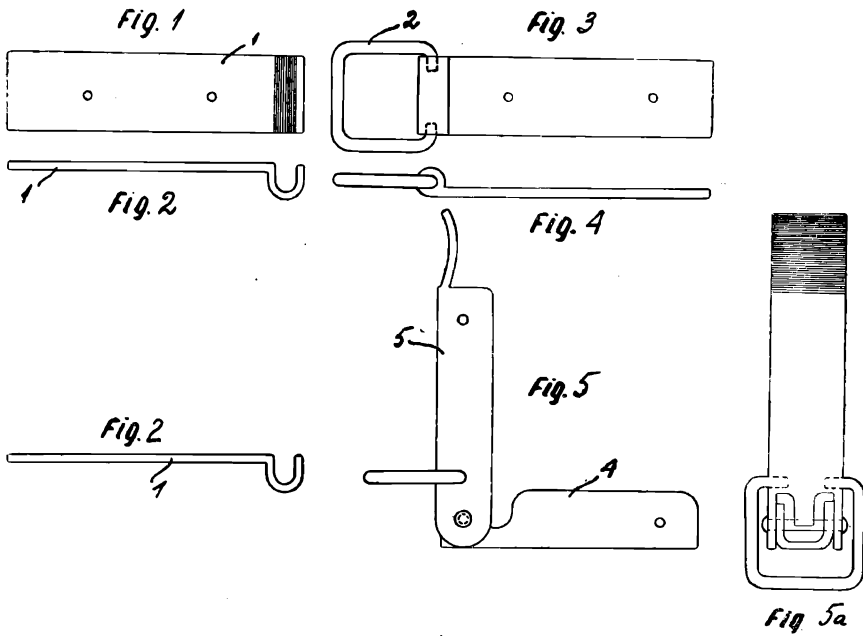

Fig. 9

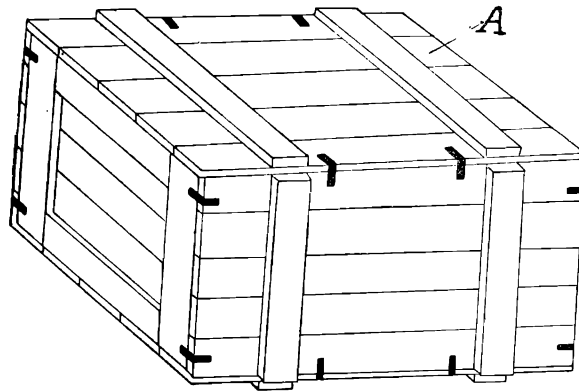

Fig. 10

